

[Tastesen.]

kriminalforsorg bliver en integreret del af selve socialforsorgen. Udvalget vil i øvrigt få anledning til at beskæftige sig med problematikken kriminalforsorg i frihed ved den videre behandling af det af justitsministeren fremsatte lovforslag om nedkriminalisering og afkriminalisering. Dette kan måske give anledning til, at man forstærker kriminalforsorgen i frihed fremfor på institutioner.

Da der er et ubesvaret spørgsmål tilbage, må vi anmode om en kort udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg vil gerne have lov til at takke udvalget for veludført arbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om lønmodtagernes medejendomsret.

(Lovforslaget (nr. 168) findes i tillæg A. sp. 4693, fremsættelsen i tidenden sp. 3109).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Formanden: Jeg skal fastsætte en taletid på indtil 20 minutter for ordførerne i første omgang.

Erik Andersen (Fr.borg amt): Da regeringen bebudede, at der i denne folketingssamling ville blive fremsat lovforslag om økonomisk demokrati, og samtidig udtrykte ønske om at få forslaget færdigbehandlet i denne samling, blev der fra mange sider udtrykt undren og betænkelighed. Var befolkningen nu moden nok til at modtage det økonomiske demokrati? Er det rigtigt og forsvarligt at gennemføre en så betydelig reform netop nu? Var det ikke bedre, om man lod forslaget gennemgå en grundig kommissionsbe-

handling? Kan dansk erhvervsliv klare EF-udfordringen, hvis man indfører økonomisk demokrati? Er lønmodtagerne og deres valgte repræsentanter dygtige nok til at administrere det økonomiske demokrati? Indfører man økonomisk demokrati, kommer lønmodtagerne selv til at betale for det osv. osv. Utallige bekymrede spørgsmål fra utallige bekymrede spørgere. Men der var ingen, der klart og tydeligt sagde nej til økonomisk demokrati, var rede til at bekæmpe denne udvidelse af demokratiet med alle midler.

I stedet for at afvise økonomisk demokrati kom der forslag fra bl.a. det konservative folkeparti, det radikale venstre, venstre, Danmarks liberale parti, Dansk Arbejdsgiverforening og Industrirådet. De mange forslag viser, at ingen af de i folketinget repræsenterede partier er tilfredse med de nuværende relationer mellem arbejdskraft og kapital. Tidspunktet for lovforslaget er således vel motiveret og rigtigt valgt. Det er vel, når alt kommer til alt, heller ikke ønsket om at gennemføre et fremsat forslag i denne samling, der har givet anledning til den store forhåndsinteresse og de mange modforslag. Det er vel snarere forslagens indhold og ideologiske målsætning.

Det kan ikke og skal heller ikke skjules, at socialdemokratiets forslag adskiller sig stærkt fra de borgerlige partiers og Arbejdsgiverforeningens forslag. Lige så længe arbejderbevægelsen har eksisteret, har det været bevægelsens stræben at skabe lighed mellem de forskellige grupper eller klasser i samfundet. På en lang række områder er der sket en vis nedbrydning af klasseskellene. I vort samfund er der ikke store, åbne kløfter mellem fattige og rige. Det sociale velfærdssamfund har udvisket de mest iøjnefaldende uligheder, og en overfladisk betragtning kunne føre til den konklusion, at vi lever i et fuldt retfærdigt samfund, der har løst lighedsproblematikken på en demokratisk måde. Velfærdssamfundets mange sociale trykthedssteder har givet de dårligst stillede nye muligheder for at skabe sig en bedre tilværelse med en i forhold til tidligere tider høj levestandard.

Men der er fortsat en afgrund mellem f.eks. den fysisk producerende arbejders forhold og den veletablerede kapitalejers eller virksomhedsleders forhold. Uligheden